

LESBRIEF

Titel: *Moordgriet*

Auteur: Inge Bergh
Geschikt voor: 3 vmbo-bk
Plusopdrachten ook geschikt voor: 3 vmbo-gt

Door: Caroline Wisse-Weldam

Vooraf

Belle is de oudste. Haar zus Nina is het perfecte kind. Belle doet alles anders. Maar de jongens zien juist haar staan. Belle kiest voor de verkeerde vriendjes die agressief zijn en drugs gebruiken. Ze worstelt met zichzelf en met haar zus.

Citaat 1

De lucht in de tent was rokerig, de stroboscoop gooidde wit licht als flitsende messen tussen de dansende lijven en de bassen deden de lege bekertjes dansen.

De hele tent dreunde en trilde.

Het had een leuke fuif kunnen worden.

Maar zij was er en dat verpestte alles. Ze verdient het niet om plezier te maken. Niet na wat ze heeft gedaan!

Denkt ze nooit meer aan die middag? Is ze echt zo harteloos?

Ze danste in elk geval alsof er nooit iets was gebeurd. Zwaaide haar armen boven haar hoofd en schokte met gesloten ogen op de muziek mee. Haar mouwloos topje tarte de wetten van de zwaartekracht.

We stonden dicht opeengepakt die avond. De scherpe geur van zweet en verschaald hier mengde zich met de hitte van onze gloeiende lijven tot een zuur parfum. We stonken. Allemaal. Dat hoorde erbij. Maar zij rook naar verderf.

NAAK ROF.

Ik zag het dampende zweet op haar huid en ik kon bijna voelen hoe de glimmende pareltjes zich een voor een uit haar poriën persten. Haar blonde haar gleed langzaam over haar voorhoofd, en bedekte haar ogen. Het was als een sluier van waarachter ze iedereen beloerde. Met een schijnbaar lome beweging trok ze haar topje een centimeter omlaag. Een glinsterend beekje stroomde onder de rand van het dunne textiel door. Ze depte het droog. Ik zag ze allemaal kijken. Bolle ogen, open monden. Stumperige vissen op het droge.

Ze genoot van de aandacht die ze kreeg, al deed ze alsof ze zich nergens van bewust was.

Ik weet niet zeker wie ze wilde verleiden. En eigenlijk doet het er niet toe. Net zomin als wie de zin schreeuwde.

‘Wat een moordgriet!’

De woorden kwamen amper boven het gebonk van de boxen uit.

Soms weet ik bijna zeker dat het mijn stem was. Al hoorde niemand anders me. En soms bestaat er geen twijfel over dat het een van hen was die zijn bewondering uitschreeuwde. Maar zelfs dat is niet belangrijk.

Het enige wat telt, is dat ik toen besliste:

IK VERMOORD HAAR.

Iedereen weet wat ze twee jaar geleden gedaan heeft.

Maar iedereen zwijgt. Alsof het leven verder gaat.

Ze moet BOEJEN. Ik maak haar koud. Dat zweer ik je.

Al ga ik er zelf aan ten onder.

x

Belle ergert zich mateloos aan Nina. Het perfecte kind. Het engeltje.

Belle is de oudste. Zij is verantwoordelijk. Zij krijgt de schuld als er iets misloopt. Ze zeggen het nooit met zoveel woorden, maar Belle leest het in hun blikken. Hoort het in hun zwijgen. Zij is diegene die keer op keer teleurstelt. Nooit Nina.

‘Kom je nog?’ Belle klopt voor de zoveelste keer op Nina’s gesloten kamerdeur. Geen reactie.

Het heeft geen zin om de deur open te duwen, weet Belle. Veel kans dat die op slot zit. Bovendien heeft ze geen zin in een scène.

Geërgerd klikt ze haar mobiel open. Haar duim timmert bijna blindelings op de toetsen: QW8. Ik wacht.

Maar Nina negeert Belles sms.

Belle weet zeker dat Nina haar gsm bij zich heeft. Ze was in de wolken toen haar ouders haar eindelijk zo'n ding cadeau gaven. Belle was minder gelukkig.

'Weer een manier om me te controleren,' had ze gemopperd. En dat was het ook.

'Zo kunnen we je altijd bereiken,' had mama geglunderd. 'En jij ons ook,' had papa er aan toegevoegd. Maar Belle had het allang begrepen: ze zou om de haverklap worden opgebeld met de vraag waar ze nu weer uithing. Ondertussen heeft ze ontdekt dat een gsm ook zo zijn voordelen heeft. Maar dat zou ze nooit aan de neus van haar ouders hangen. Wat niet weet, niet deert.

'Hey daarboven, nog vijf minuten en we vertrekken!' buldert papa de trap op. 'Als je niet op tijd bent, blijf je maar thuis.'

Belle stuift de trap af.

In de gang staat Nina voor de spiegel. Ze smeert lipgloss op haar lippen. Zat ze daarnet niet nog in haar kamer? Typisch!

'Ik stond boven op je te wachten, trut,' gromt Belle.

Maar Nina haalt haar schouders op. Vrolijk huppelt ze naar de auto en ze glijdt op de achterbank. Vanachter het autoraampje kijkt ze Belle uitdagend aan.

Nina en Belle gaan naar een disco. Belle krijgt een xtc-pil van haar ex-vriendje Jens. Ze begint uitdagend te dansen.

'Dans jij altijd zo wulps? Of deed je extra je best voor ons?' Ze had staan dromen. Ze had hem helemaal niet aan zien komen.

'Hoe bedoel je?' Zijn vraag verrast haar.

Hij knijpt zijn ogen tot een fijne streep en tuit zijn lippen. 'Wulps, als in zwoel, sensueel ...' somt hij op. Zijn stem zakt tot een bijna onhoorbaar gefluister. 'Geil.'

De dromerige glimlach op haar gezicht befrist. Hij had evengoed een emmer ijskoud water in haar gezicht kunnen gooien. Ze voelt zich plots goedkoop.

'Ik dans voor niemand,' bitst ze. 'En al helemaal niet speciaal voor jou of je broer!'

Hij schudt zijn hoofd.

'Jij bent ook geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Ik bedoelde het als compliment. Je zweepte me helemaal op. Je leek wel Salomé, maar dan zonder sluiers. Pure klasse. Echt, je kunt er wat van!' Zijn ogen lachen. Belle kijkt hem twijfelend aan. Wat moet ze hiermee? Is dit een compliment of onversneden sarcasme? Ze wou dat haar hoofd niet zo licht was. Dat hij haar niet zo onbeschaamd bleef aanstaren. Ze wou dat ze hem kon peilen. Dan toch dat kuiltje. 'Had ik maar net zo'n vlotte babbel als Sander. Hij gaat er altijd met de mooiste meisjes vandoor. Ik speel het steeds weer klaar om ze binnen de vijf minuten gillend te doen wegrennen. Wedden dat jij ook al de nooduitgang aan het zoeken bent?'

Belle is even sprakeloos. De scherpe blik in zijn ogen is weg. Hij kijkt nu even innemend als zijn broer.

'Sorry,' stamelt ze. 'Ik dacht ... ik had je daarnet verkeerd begrepen.'

Hij haalt zijn schouders op.

'Ik heb me ook wat ongelukkig uitgedrukt. Spons erover?' Belle knikt.

'Spons erover.'

'Trouwens, als Sander niet vlug terug is, schaak ik je. Hoe zeiden ze dat vroeger in de kleuterklas ook weer? Weglopen is plaats verkopen.' Hij buigt zich naar Belle toe. Zijn bittere adem glijdt warm over haar gezicht en kriebelt haar oor.

'Trouwens, ik ben de betere vangst van de twee. Echt. Sander is ...'

'Hebben jullie het over mij?'

Sander duwt een lekkend bekertje water in Belles hand. 'Geloof niks van wat die leugenaar zegt. Hij is altijd al jaloers geweest op mijn charmes.'

Met een speelse por wurmt Sander zich tussen Belle en zijn broer in.

'Afblijven, Twan. Ik zag haar het eerst.'

Twan trekt een zuinig gezicht.

'Maak je niet druk, Alexander,' bitst hij. 'We hebben amper een woord gewisseld. Ik weet niet eens hoe ze heet.' De scherpe toon ontgaat Belle niet. Even twijfelt ze. Misschien moest ze nu maar weggaan. Ze heeft geen zin in ruzie. Ze probeert Twans blik te vangen. Maar hij lijkt dwars door haar heen te kijken. Zij gezicht staat op onweer. Belle zoekt naar woorden die het ijs weer uit de lucht halen. Maar haar keel lijkt plots dichtgesnoerd. Het liefst wil ze wegrennen. Toch blijft ze koppig staan. Wat verbeeldt die jaloerse kniesoor zich wel!

'Ik heet Belle.'

Ze draait zich om en schenkt Sander haar stralendste glimlach. Vanuit haar ooghoek ziet ze hoe Twan achteruit leunt. Hij fluit zachtjes tussen zijn tanden door.

'Belle? Hoe toepasselijk,' mompelt hij op een toon alsof hij net iets grofs beweerde.

Het levert hem een klap tegen zijn voorhoofd op.

'Kappen, mislukte Romeo.'

Sander duwt zijn bekertje tegen dat van Belle.

'Proost, Belle. Ik heet Alexander en dat zielige schepsel met die buil op zijn kop heet Antoine. Maar jij mag Sander en Twan zeggen.'

Opdrachten bij citaat 1

1. Er worden verschillende lettertypen gebruikt. Waarom?
2. Welke kenmerken van een verzonnen dagboek zie je in dit fragment terug? Is dat:
A De datum staat erboven.
B Degene van wie het dagboek is, schrijft zijn/haar gedachten en gevoelens op.
C Er worden vrolijke, grappige dingen verteld.
3. Wat vindt de schrijver van dit dagboek van het meisje dat beschreven wordt? Kies minimaal drie eigenschappen en leg elke keuze uit.

verwaand	stinkt	sloom	gemeen
mooi	jaloers	dromerig	talentvol
opschepperig	verwend	verleidelijk	ijdel

4. Van wie is dit dagboek? Waarom denk je dat?
- 5a. Was Nina blij toen ze een mobiel van haar ouders kreeg?
- 5b. Waarom is Belle niet blij met haar mobiel?
6. Sander en Twan zijn een tweeling, maar heel verschillend. Wat zijn volgens Belle de drie grootste verschillen tussen hen?
7. Hoe gaan Nina en Belle met elkaar om?

Plusopdrachten bij citaat 1

- 8a. De schrijver van het dagboek vindt het meisje naar verderf ruiken, naar rot. Wat wordt hiermee bedoeld?
- 8b. Waardoor denkt de schrijver dit?
9. Wat is de rol van het dagboek in dit fragment? Gebruik in je antwoord voorbeeldzinnen uit de tekst.
- 10a. Twan noemt Belle geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Wat bedoelt hij hiermee?
- 10b. Hij vergelijkt haar ook met Salomé, maar dan zonder sluiers. Zoek op internet op wie deze Salomé was.

Over Inge Bergh

Inge Bergh is geboren op 18 maart 1974. Ze woont in het Belgische Brugge. Ze is getrouwd en moeder van twee coole zonen. Ze heeft een eigenwijze poes die luistert naar de naam Muis. Inge is een thuisblijfmama en geeft lezingen op scholen en in bibliotheken. Ze haalt haar inspiratie uit het dagelijks leven. Een liedje op de radio, een flard van een gesprek, mooie woorden, gedachten, dromen, alles kan op het juiste moment inspiratie zijn. Inge schrijft veel, van prentenboeken tot non-fictie. Haar boek *Het vervloekte land* was genomineerd voor drie prijzen, waaronder de Kinder & Jeugd jury van Vlaanderen 2004-2005. Lees meer over de schrijfster en haar boeken op <http://users.skynet.be/inge.bergh>

Leestips

- Twiggy Bossuyt – *Ik ben genoeg*
- Emiel de Wild – *Broergeheim*

Vooraf

Belle gebruikt steeds meer drugs, aangemoedigd door haar ex-vriendje Jens. Ze wordt hevig verliefd op Sander, maar Jens duikt altijd onverwacht op. Nina doet geheel haar eigen ding. Ze treitert Belle, laat haar struikelen en injecteert zelfs insuline, waardoor Belle in het ziekenhuis belandt. Belle wordt steeds bozer op haar. Alleen niemand gelooft haar dat Nina dat doet. Belle is nu opgenomen.

Citaat 2

De kamer is geel geverfd. Alsof iemand de zon op de muren heeft willen uitsmeren om het gebrek aan daglicht te camoufleren. Hoog tegen het plafond zit een smal raam. Je moet een reus zijn om erbij te komen. Hierlangs is dus ook geen ontsnappen mogelijk.

Belle zucht. Alsof ze ooit zou kunnen ontsnappen, gekluisterd aan die rolstoel. Een gipsen been helpt ook niet echt als je een sprintje wil trekken. Nee, dat plan kan ze alvast laten varen. Ze zit hier vast. In een leunstoel tegenover haar zit een vrouw van begin veertig, schat Belle. Ze heeft een bos wilde krullen die bij elke beweging los over haar schouders wippen. In tegenstelling tot de meeste dokters hier heeft ze geen witte jas aan. Toch staat er 'dokter' op haar naambordje: *Dokter Anne Maes*.

'Heb je al eerder aan zelfmoord gedacht?'

Belles mond valt open.

'Ik? Zelfmoord? Ben je gek?'

Dokter Maes trekt een wenkbrauw op.

'Vertel eens iets over die avond toen je met je fiets tegen dat bestelbusje belandde.'

'Knalde, bedoel je?'

'Knalde,' knikt de vrouw. Ze glimlacht. Vast een truc om haar milder te stemmen. Praat de patiënt naar de mond, dan werkt hij beter mee.

Belle haalt haar schouders op.

'Wat wil je weten? Ik reed naar huis, wilde remmen voor het rode licht, mijn remmen deden het niet en baf!' Ze wijst naar haar been dat tot onder de knie in het gips zit. 'De rest kun je zelf wel zien.'

'Hoe komt het dat je rem het niet deed?'

'Hoe kan ik dat weten? Ik ben geen fietsenmaker. Kabel kapot? Doorgeroest? Wanneer mag ik trouwens naar huis?'

'Eet je soms kauwgom?'

Belle voelt hoe haar hals langzaam rood kleurt. Hebben ze haar pakje kauwgom met de xtc gevonden? Maar dan herstelt ze zich. Wat doet het er eigenlijk toe? Ze hebben de drugs allang teruggevonden in haar bloed.

'Alleen als ik naar feestjes ga.'

'Welke smaak?'

Opnieuw weet Belle even niet wat gezegd is. Is dat een strikvraag?

'Bedoel je de kauwgum?'

'Bedoel jij iets anders?'

Niet te geloven! Krijgen die psychiaters soms een opleiding 'hoe beantwoord ik elke vraag met een nieuwe vraag?'

'Kersen.'

Dokter Maes knikt.

'Hoe verklaar je dat je remkabel los was en alleen maar met wat kauwgum in de schroef vastzat?'

Kersensmaak dan nog.'

Belles mond valt open.

'Wat?'

'Je lijkt verbaasd?'

'Zou jij dat niet zijn dan?'

Dokter Maes haalt haar schouders op.

'Dat hangt ervan af.'

Het duurt even voor Belle doorheeft wat ze bedoelt. Als ze eindelijk beseft waarop dokter Maes zinspeelt, lijkt het of er voor haar voeten een granaat ontploft.

'Je denkt toch echt niet dat ik ... Dat ik ...' Het idee is zo absurd dat ze niet uit haar woorden raakt.

'Misschien heeft Nina wel mijn kabel losgemaakt. Zij heeft die dag nog mijn fiets geleend.'

Belle ziet Nina weer voor zich, bij haar fiets in de schuur. Het pakje kauwgum lag er vlakbij.

'Ze had zelfs mijn pakje kauwgum bij zich!'

Alle puzzelstukjes lijken plots op hun plaats te vallen.

'Oh mijn god! Nina heeft mijn fiets gesaboteerd,' hijgt Belle.

Dokter Maes kijkt Belle onverstoorbaar aan.
Ze gelooft me niet, beseft Belle. Net als mijn ouders. Niemand gelooft me!

'Ik wil Eline bellen.'

'Wie is Eline?'

'Een vriendin van me. Ik heb haar al in geen twee weken gezien. Zij is de enige die ik nu vertrouw.'

'Waarom?'

'Omdat ze niet bij me in de buurt is geweest de voorbije dagen.'

'Sorry,' antwoordt dokter Maes. 'Je mag voorlopig geen bezoek ontvangen. Telefoon en internet zijn ook niet toegestaan tot de diagnose is afgerond.' Het klinkt helemaal niet alsof het haar spijt.

Belle kijkt haar verbijsterd aan.

'Dus ik zit hier gevangen en ik mag niet eens bezoek krijgen?'

'We willen je alleen maar helpen.'

'Door me op te sluiten? Door me te verbieden met Eline te bellen? Zij is te vertrouwen, echt waar. De laatste keer dat ik haar zag was op een fuif drie weken geleden. Sindsdien hebben we alleen nog gebeld of ge-smst.'

'Dus je vertrouwt niemand met wie je onlangs hebt afgesproken?'

Belle trekt een papiertje uit haar broekzak en vouwt het open.

'Ik heb een lijstje gemaakt van iedereen die bij mijn fiets in de buurt is geweest. Mijn ouders heb ik geschrappt. Zij komen niet in aanmerking.'

'In aanmerking waarvoor?'

'Kun je even stoppen met al je vragen?' snauwt Belle. 'In aanmerking voor de rol van saboteur. Of moordenaar! Nu goed? Ik heb mezelf trouwens ook van het lijstje geschrappt. En waag het niet om met dat uitgestreken gezicht van je te vragen waarom!'

Dokter Maes lijkt niet onder de indruk van Belles uitbarsting.

'Ga verder,' knikt ze.

Belle is even uit haar evenwicht gebracht. Ze had zich op alles voorbereid. Maar dit antwoord had ze niet verwacht.

'Euh ... Oké, bovenaan mijn lijstje staat Nina.'

'Je zus.'

'Ja, ik ken namelijk geen andere Nina.'

'Vertel eens wat meer over je zus.'

Belle haalt haar schouders op.

'Volgens mij heb je ondertussen alles al van mijn ouders gehoord: rustig, lief, zorgzaam, beleefd, spreekt nooit tegen, is altijd opgewekt en vrolijk.'

'Vind je dat ook van jezelf?'

'Of ik altijd opgewekt en vrolijk ben?'

Dokter Maes glimlacht.

'Ik wilde weten of je net zo positief denkt over jezelf als over je zus?'

Belle schudt haar hoofd.

'Voor iemand die wordt betaald om te luisteren, let je echt niet goed op,' gromt ze. 'Ik vertel gewoon wat mijn ouders van Nina vinden.'

'Ik dacht dat we alleen zouden zijn,' pruilde Nina. 'Ik had kunnen weten dat je hem weer zou bellen.'

Ze plofte de grote strandtas neer waar ze was blijven staan toen ze Jens in het vizier kreeg. Ze weigerde om nog een voet te verzetten.

'Ik blijf hier. Ik meen het. Ik hoef er echt niet met mijn neus boven te hangen als jullie weer klef gaan doen.'

'Toe, Nina,' protesteerde Belle voor de vorm. Ze zwaaide naar Jens die bovenop een duintop stond. 'Kom toch bij ons zitten.'

Maar Nina hield gelukkig voet bij stuk.

'Nee, dank je.'

Ze ritste de tas open en haalde er een badlaken en een fles water uit die ze in Belles handen duwde.

'Hier, pak aan. Je kunt het deze keer misschien beter bij water houden. Vorige week was je weer behoorlijk dronken. Die muntsnoepjes verdoezelden misschien wel je stinkende adem, maar ze deden je echt niet rechter lopen. Je slingerde de hele gang door. En de onzin die je uitkraamde.' Nina rolde met haar ogen. *'Echt, je gedroeg je als een giecheltrut eerste klas. Wat een geluk dat mama en papa weer eens moesten overwerken.'*

'En dat je me hebt overtuigd om rustig in bed te blijven liggen,' lacht Belle.

'Rustig? Je gedroeg je echt belachelijk. Ik kon niks zeggen of daar ging je weer. Gelukkig viel je uiteindelijk toch in slaap. En mama en papa geloofden gelukkig meteen dat je was gaan slapen omdat je knallende hoofdpijn had.'

Belle geeft Nina een knuffel.

'Je bent een schat van een zus, weet je dat?'

'Jij ook,' murmelt Nina. 'Maar je vriendje is echt een beroerd type.'

'Je kent hem niet,' werpt Belle tegen. Maar ze weet dat Nina gelijk heeft. Vorige week was ze niet dronken. Vorige week was ze high.

Jens had haar een paar maanden geleden, tijdens de kerstvakantie, haar eerste jointje gegeven.

'Speciaal voor jou gerold, schatje. Om je schitterende rapport te vieren. Na al die inspanning mag je wel eens relaxen.' Hij keek erbij of hij haar net een zelfgeslepen diamant overhandigde. 'Rustig oproken, Belle. Denk aan leuke dingen. Hoe positiever je je voelt voor je blowt, hoe leuker het wordt. Kom bij me liggen, dan gaan we lekker chillen.' Belle aarzelde. Moest ze dit wel doen? Ze groef in haar geheugen naar wat ze tot nu toe had gelezen of gehoord over wiet. Hippies rookten het, studenten ook en was het niet legaal in Nederland? Maar hoe zat het dan met de chemische stoffen en het effect ervan op je hersenen als je blowde? 'Hé schat, niet zo fronsen. Daar ben je veel te mooi voor.' Jens trok Belle naast zich neer op een ligkussen, nam het jointje uit haar hand en stak het voor haar aan.

'Hier.'

'Ik weet het niet,' twijfelde Belle. Ze maakte nog steeds geen aanstalten om de joint van hem aan te nemen.

Jens verloor zijn geduld.

'Doe niet zo nuffig, Belle. Ik dacht dat je cool was. Ik heb me blijkbaar in je vergist.' Hij klonk helemaal niet meer zo lief als daarnet. 'Misschien moet je maar naar huis gaan. Ik ken genoeg meiden die wel een avondje met mij willen chillen.' Belle zwichtte voor zijn chantage. Had Jens haar ook niet geholpen met die Ritaline van hem? Dankzij hem had ze een prachtig rapport.

Belle nam de joint uit zijn handen en nam voorzichtig een trekje. Ze voelde niks. Dus nam ze nog een trekje. En nog één. Plots voelde het of het ligkussen zachtjes dobberde, de dolfinen op het behangpapier leken van de muur te springen en de muziek, waar ze eerst niet op had gelet, leek de lucht rondom hen te doen trillen. De noten klonken zo zuiver dat ze er tranen van in haar ogen kreeg.

Jens liet zijn handen onder haar kleren glijden. Ze duwde ze niet weg zoals ze anders altijd deed. Ze was chill. Hij was chill. Alles was oké.

Ze waren nu al vijf maanden een koppel. Belle had ondertussen vaak gezien hoe Jens de Ritaline die hij op voorschrift kreeg, ruilde voor xtc of joints. Maar ze had er zich alleen in het begin wat ongemakkelijk bij gevoeld. Het was echt niet alsof Jens een dealer was. Hij ruilde alleen maar wat hij te veel had. Zelf kreeg ze vaak genoeg wat van hem. Dus waarom zou ze klagen? Jens zorgde goed voor haar. Alleen haar zus dacht daar anders over en dat liet ze vaak genoeg blijken. Net als nu.

'Je hebt gelijk,' knikt Nina. 'Ik ken hem niet. En ik heb ook geen zin om hem te leren kennen. Dus rot op, loop maar vlug naar die knappe griezel van je en laat me hier rustig mijn boek uitlezen.'

'Jij je zin.'

Belle dartelde zorgeloos weg.

Was ze maar bij Nina gebleven...

Opdrachten bij citaat 2

- 11a. Waardoor twijfelt Belle of Anne Maes een dokter is?
- 11b. Wat voor soort dokter is dokter Maes?
- 12. Waarom is de kamer geel geverfd?
- 13a. Er is een derde lettertype. Wanneer speelt dit fragment zich af, voor of na citaat 1?
- 13b. Waarom denk je dat?
- 13c. Nina en Belle gaan in dit citaat anders met elkaar om dan in citaat 1. Leg het verschil uit.

Plusopdrachten bij citaat 2

- 14a. Belle kijkt of ze kan ontsnappen. Haar conclusie is van niet. Leg dit letterlijk uit.
- 14b. Leg dit figuurlijk uit.
- 14a. Er staat een vooruitwijzing in dit fragment. Noteer deze.
- 15b. Welke invloed heeft deze vooruitwijzing op jou, de lezer?
- 16. Waarom gebruikt Belle drugs? Gebruik in je antwoord voorbeeldzinnen uit de tekst.
- 17. Wie denk je nu dat in citaat 1 in het dagboek geschreven heeft? Waarom denk je dat?

Fictiedossieropdrachten

- 18. Teken in een strip van acht vakjes citaat 1 na. Je moet dus de belangrijkste zaken eruit halen.
- 19. Maak bij citaat 2 een moodboard. Bij een moodboard druk je niet iets uit met woorden, maar met beelden. Het Engelse woord mood betekent sfeer en gevoel. Welke sfeer vind jij bij dit citaat passen? Welke kleuren? Welke plaatjes? Maak er een mooi geheel van.
- 20. Zoek bij alle personages een voorwerp. Neem deze voorwerpen mee naar school. Leg je keuze uit aan de hand van voorbeeldzinnen uit de fragmenten. De personages zijn Belle, Nina, hun ouders, Sander, Twan, Jens en dokter Maes.
- 21. Wat zou er in een fotolijstje kunnen zitten dat Belle op haar kamer heeft staan? Het kan een schilderijtje zijn, een ansichtkaart, een foto, een tekening, een spiegel. Maak de inhoud van het lijstje. Leg je keuze uit. Het leukste is het om ook een passend lijstje te zoeken.
- 22. Deze opdracht kun je maken, nadat je het hele boek hebt gelezen. De epiloog is heel erg bepalend voor het verhaal. Schrijf een nieuwe epiloog. Je kunt kiezen uit een gesloten einde (het verhaal is echt klaar) of een open einde (je weet niet hoe het verhaal eindigt), een happy einde (een gelukkig einde) of een droevig einde. Deze epiloog bestaat uit maximaal 150 woorden.